

der omkring ordførerbordet og har de forhandlinger. Det var også derfor, at jeg kom med det lille hint om, at jo mere, man er med i lovgivningsprocessen, jo mere, man tager ansvar for og stemmer for, jo større indflydelse får man jo også på det, der står i teksten.

Det er klart, at der er en forventning om, at det har en kriminalpræventiv effekt, ellers var det jo ikke fremgået af teksten, men det kan netop være et eksempel på, at det er svært at forudsige, hvor meget og i hvilken grad det vil være tilfældet, og at det skal afprøves i virkeligheden og derfor vil indgå i f.eks. en revisionsparagraf om en lovrevision om et antal år eller ved aflevering af en redegørelse til Folketinget.

Kl. 11:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, fru Karen Hækkerup, værsgo.

Kl. 11:58

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Det her lovforslag handler om, at vi skal blive bedre til at finde ud af, om de love, vi vedtager, har en kriminalpræventiv effekt. Jeg har siddet og tænkt rigtig meget over det her forslag, for jeg kan godt forstå SF's argumentation for at fremsætte beslutningsforslaget. Vi sidder tit, når vi skal behandle lovforslag, og går lidt efter mavefornemmelsen, altså tænker: Vil det her virke? Vil det ikke virke? Hvordan vil det virke derude?

Jeg tror, det er utrolig vigtigt, at man holder sig for øje, at når vi overhovedet diskuterer retspolitik, så diskuterer vi det jo kun, fordi der er noget socialpolitik, der er slået fejl. De kunder, vi får i butikken i retsvæsenet, er nogle, man langt hen ad vejen kunne have hjulpet, kunne have støttet op om, hvis man havde haft et bedre socialt sikkerhedsnet. Og derfor synes jeg, der er flere ting, jeg gerne vil kommentere i forhold til det, der tidligere er blevet sagt, især fra hr. Kim Andersens side.

Venstres ordfører sagde meget flot, at det nærmest var lidt spild af tid overhovedet at diskutere det her lovforslag, fordi regeringen jo er i fuld gang. Jeg vil bare sige, at hvis regeringen var i så fuld gang, havde vi ikke den kriminalitet på gaderne, som vi har; så måtte vi ikke erkende, at det er gået sådan, siden den borgerlige regering kom til, at retspolitikken jo sådan set har spillet fallit. På trods af at man kom til med en helt ny dagsorden om at ville skærpe straffene,

og at man ville det ene og man ville det andet, så må vi jo bare konstatere, at går vi ud på gaden og spørger de unge mennesker, om der er blevet færre stoffer, og om der er blevet mindre vold, så er svaret et andet end det, regeringen kan lide at høre.

Derfor vil jeg gerne sige til hr. Kim Andersen, at det ikke er nok bare at stå og være nonchalant; man skulle i stedet for også tage og tage imod de invitationer, der kommer fra oppositionen om at snakke forebyggelse, om at snakke SSP, om at snakke handleplaner, alt det, vi ved virker, i stedet for alt det, vi ikke ved om virker.

Men jeg vil sige helt konkret til SF's forslag: Vi har al mulig sympati for, at det i alle lovforslag, hvor det overhovedet er relevant, skal indgå, at man naturligvis skal se på, om det virker.

Det forslag, som fru Karina Lorentzen flere gange har læst højt fra, at Justitsministeriet har vurderet, at det vil have en kriminalpræventiv effekt, at der indsættes en strafsærkelse for det at tage en kniv med i byen, er lige præcis et rigtig godt eksempel på, hvor svært det her er. For når man skal vurdere, om noget har en kriminalpræventiv effekt, er man meget overladt til sig selv. Der findes ikke noget termometer, man kan aflæse og måle kriminaliteten med for at se, om den stiger eller falder; man skal hele tiden vurdere, lave analyser og finde ud af: Hvad er det, der har virket? Og ganske ofte, når vi sidder med et beslutningsforslag her i Folketinget, vil vi se, at der kommer modsatrettede oplysninger enten fra justitsministeren, fra politiet, fra Rigsadvokaten, fra forsvarsadvokaterne eller fra alle mulige andre. Det vil sige, at det med at finde ud af, om noget har en kriminalpræventiv effekt, meget afhænger af øjnene, der ser, og at det afhænger af, om man tror på det. Men noget, som vi ved virker, er den forebyggende indsats, det er den tidlige indsats, og det er den, jeg synes man burde gøre meget, meget mere ved.

Det, vi ved er kriminalitetsfremmende, er fattigdom, ulighed, misbrugsproblemer, og det kunne måske være rigtig spændende, at man vendte SF's argumentation om og så på alle lovforslag i socialforvaltningen, i socialafdelingen, og så sagde: Når man vedtager noget, f.eks. at fjerne penge fra folk, som i forvejen er meget fattige, når man vedtager love, der forringer unges mulighed for at gennemføre en ungdomsuddannelse, skal vi så i virkeligheden til at lave en vurdering af, om det her forslag er kriminalitetsfremmende? For vi ved jo, at det er uligheden, der gør, at der er ekstra meget kriminalitet fra